

ΑΡ. 3612ΑΡ. ΑΠΟΦΑΣΗΣ 79

Ενισχύσεων Νόμων του 2001 (εφεξής καλούμενων ως ο "Νόμος") και του περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων (Διαδικασία Κοινοποίησης) Λιτάγγματος του 2001.

Το πρόγραμμα δε βρισκόταν σε ισχύ κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του Νόμου (30.4.2001) και ως εκ τούτου με βάση το άρθρο 10 του Νόμου συνιστά νέο πρόγραμμα ενισχύσεων το οποίο δεν προβλέπει ημερομηνία λήξης.

2. Περιγραφή του κοινοποιηθέντος προγράμματος ενισχύσεων:

- (α) Αρμόδια Αρχή υπεύθυνη για την εφαρμογή της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι ο ΚΟΤ.
- (β) ο στόχος της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι η ενθάρρυνση οργάνωσης αθλητικών εκδηλώσεων ώστε να βελτιωθεί η εποχικότητα και να εμπλουτιστεί το τουριστικό προϊόν.
- (γ) η ενίσχυση χορηγείται με τη μορφή επιχορήγησης.
- (δ) δικαιούχοι της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι αθλητικές ομοσπονδίες, τοπικές αρχές, σωματεία, σύνδεσμοι, όμιλοι μη κερδοσκοπικής φύσης και ιδιωτικοί οργανισμοί που οργανώνουν αθλητικές εκδηλώσεις.

Κατά την αξιολόγηση λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα:

- (i) το μέγεθος και η σημασία της αθλητικής εκδήλωσης (π.χ διεθνής, πανευρωπαϊκή, περιφερειακή).
- (ii) η συμμετοχή αθλητών από τρεις χώρες τουλάχιστον σε περιπτώσεις που ο αριθμός χωρών είναι μικρότερος από τρεις θα είναι στην απόλυτη κρίση του ΚΟΤ η αξιολόγηση της αίτησης για τυχόν απόφαση επιχορήγησης.
- (iii) προβολή στο εξωτερικό της εκδήλωσης μέσω εφημερίδων, εξειδικευμένων περιοδικών, τηλεόρασης.
- (iv) προσέλκυση αθλητικών παραγόντων, φιλάθλων, τουριστών ή και οργάνωση ειδικών πακέτων από οργανωτές ταξιδιών.
- (v) περίοδος οργάνωσης της εκδήλωσης.
- (vi) το συγκεκριμένο άθλημα να εντάσσεται στα πλαίσια της ανάπτυξης και προώθησης του αθλητικού τουρισμού (αθλητικές συναντήσεις, προετοιμασία ξένων ομάδων και αθλητών) και τουρισμού ειδικών ενδιαφερόντων.
- (vii) οργάνωση εκδήλωσης βάσει διεθνών κανονισμών της εκάστοτε ομοσπονδίας.
- (viii) επίπεδο προηγούμενων διοργανώσεων.

- (ε) επιλέξιμα κόστη-ένταση: Τα επιλέξιμα κόστη είναι τα έξοδα οργάνωσης της εκδήλωσης. Δεν καθορίζονται εντάσεις επί των επιλέξιμων κόστων.
- (στ) το πρόγραμμα δεν έχει ημερομηνία λήξης: το σχέδιο θα ανανεώνεται ετησίως με σχετική πρόνοια του ΚΟΤ.
- (ζ) προϋπολογισμοί: η προβλεπόμενη δαπάνη για το 2001 ήταν £60,000 από το κονδύλι για τη διοργάνωση συνεδρίων και άλλων δραστηριοτήτων στην Κύπρο.

Αριθμός 3673

**ΟΙ ΠΕΡΙ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΝΟΜΟΣ
(ΝΟΜΟΙ 30(Ι) ΚΑΙ 122(Ι) ΤΟΥ 2001)**

Απόφαση δυνάμει του άρθρου 11

Ο Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων, ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχονται δυνάμει του άρθρου 11 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων του 2001, εκδίδει την ακόλουθη απόφαση:

Τίτλος: Σχέδιο Επιχορήγησης Αθλητικών Εκδηλώσεων Τουριστικού Ενδιαφέροντος

1. Διαδικασία:

Στις 24 Σεπτεμβρίου 2001 κοινοποιήθηκε από τον Κυπριακό Οργανισμό Τουρισμού (ΚΟΤ), ως Αρμόδια Αρχή, στον Έφορο Δημοσίων Ενισχύσεων πρόγραμμα ενισχύσεων το οποίο φέρει τον τίτλο "Σχέδιο Επιχορήγησης Αθλητικών Εκδηλώσεων Τουριστικού Ενδιαφέροντος". Η κοινοποίηση έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 των περί Ελέγχου των Δημοσίων

- (η) νομική βάση: Πρόκειται για τελικό προσχέδιο το οποίο δεν έχει ακόμα υποβληθεί για έγκριση στο Διοικητικό Συμβούλιο του ΚΟΤ·
- (θ) προβλεπόμενοι δικαιούχοι: 101 έως 500·
- (ι) μέσα παροχής πληροφοριών και ελέγχου. Υποβάλλονται αποδεικτικά στοιχεία με βάση το σχέδιο επιχορήγησης. Για να καταστεί δυνατή η πληρωμή επιχορήγησης θα πρέπει να υποβάλλονται στον ΚΟΤ:
- (1) επιστολή του οργανωτή στην οποία να αναφέρεται ότι έγινε η εκδήλωση και να ζητά επιχορήγηση του ΚΟΤ·
  - (2) έκθεση αξιολόγησης της εκδήλωσης·
  - (3) υλικό προβολής της εκδήλωσης όπου φαίνεται ο ΚΟΤ ως χορηγός·
  - (4) φωτογραφικό υλικό της εκδήλωσης με απόλυτο δικαίωμα χρήσης από τον ΚΟΤ·

(ια) σώρευση: Δεν προβλέπεται σώρευση.

3. Αξιολόγηση της ενίσχυσης που κοινοποιήθηκε:

- (α) Σύμφωνα με το άρθρο 3 των περί Ελέγχου των Δημόσιων Ενισχύσεων Νόμων, ουδεμία παροχή δημόσιας ενίσχυσης είναι επιτρεπτή στη Δημοκρατία εκτός αν έχει προηγουμένως εγκριθεί από τον Έφορο. Επίσης σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, "δημόσια ενίσχυση" σημαίνει την οικονομική ενίσχυση που χορηγείται υπό οποιαδήποτε μορφή, άμεσα ή έμμεσα, από το Δημόσιο ή με πόρους του Δημοσίου και που νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό διά της ενοίκησης μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής.

Ο Έφορος, αφού έλαβε υπόψη όλες τις πρόνοιες του κοινοποιηθέντος προγράμματος, και ειδικότερα τη διαφορετική νομική υπόσταση των δικαιούχων, έκρινε ότι για σκοπούς αξιολόγησης θα πρέπει οι δικαιούχοι να διαχωριστούν σε δύο κατηγορίες:

- (i) δικαιούχοι της ενίσχυσης που δεν ασκούν οικονομική δραστηριότητα, και
- (ii) δικαιούχοι της ενίσχυσης που ασκούν οικονομική δραστηριότητα.

- (β) Η κοινοποιηθείσα ενίσχυση στο μέρος της που αφορά δικαιούχους (δικαιούχος 2(δ) ανωτέρω) που δε συνιστούν επιχείρηση σύμφωνα με τον ορισμό που υπάρχει στο άρθρο 2 του Νόμου κρίθηκε ότι δε συνιστά δημόσια ενίσχυση, διότι δεν υπάρχει οικονομική ενίσχυση προς πρόσωπα που ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα.

Όσον αφορά το μέρος του προγράμματος που αναφέρεται σε δικαιούχους που συνιστούν επιχείρηση κρίθηκε ότι συνιστά δημόσια ενίσχυση διότι πληρούνται σωρευτικά όλες οι προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 2 του Νόμου για την ύπαρξη δημόσιας ενίσχυσης:

- (i) Χορηγείται έμμεσα από το Δημόσιο, διότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση χορηγείται από τον Κυπριακό Οργανισμό Τουρισμού, από φορέα δηλαδή του Κράτους. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, Δημόσιο σημαίνει το Κράτος, τους Δήμους και τις Κοινότητες·

- (ii) συνιστά οικονομικό όφελος αφού η επιχορήγηση που παρέχεται στις δικαιούχους επιχειρήσεις (δικαιούχος 2(δ) ανωτέρω) σημαίνει οικονομικό πλεονέκτημα το οποίο οι αποδέκτριες επιχειρήσεις δε θα είχαν λάβει υπό τις κανονικές συνθήκες της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας·

- (iii) συνιστά ενοίκηση μεταχείριση ορισμένων επιχειρήσεων ή κλάδων παραγωγής και αυτό γιατί η επιχορήγηση δε δίδεται γενικά σε όλες ανεξαιρέτα τις επιχειρήσεις αλλά περιορίζεται στις επιχειρήσεις οι οποίες διοργανώνουν αθλητικές εκδηλώσεις τουριστικού ενδιαφέροντος·

- (iv) τέλος, επειδή το κοινοποιηθέν πρόγραμμα επιτρέπει τη χορήγηση ενισχύσεων στις δικαιούχους επιχειρήσεις (2(δ) ανωτέρω) και επειδή οι ενισχύσεις αποτελούν πλεονέκτημα προς αυτές, γι' αυτό το μέτρο είναι σε θέση να νοθεύσει τον ανταγωνισμό τόσο στην εγχώρια αγορά όσο και στις αγορές άλλων χωρών.

Η διαπίστωση και μόνο της ύπαρξης νόθευσης ή της δυνατότητας νόθευσης του ανταγωνισμού ικανοποιεί και την τελευταία προϋπόθεση που θέτει ο Νόμος στο άρθρο 2 στον ορισμό του όρου δημόσια ενίσχυση. Ως εκ τούτου, δεν απαιτείται εκ του Νόμου να εξεταστεί περαιτέρω κατά πόσο η νόθευση του ανταγωνισμού είναι σημαντική ή όχι. Συνεπώς, ακόμα και στις περιπτώσεις εκείνες που το μερίδιο αγοράς των ενισχυομένων επιχειρήσεων είναι αμελητέο, η πιο πάνω προϋπόθεση ικανοποιείται.

- (γ) Εφόσον από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου, εξετάστηκε κατά πόσο αυτή ανήκει στις κατηγορίες ενισχύσεων που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του Νόμου σύμφωνα με το άρθρο 6 του Νόμου, για τις οποίες, όμως, απαιτείται κοινοποίηση.

Όσον αφορά την πρώτη κατηγορία ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενισχύσεις προς τη γεωργία, την κτηνοτροφία και την αλιεία κρίθηκε ότι δεν εφαρμόζεται στο παρόν σχέδιο διότι όλοι οι δικαιούχοι δραστηριοποιούνται στη διοργάνωση αθλητικών εκδηλώσεων.

Αναφορικά, εξάλλου, με τη δεύτερη κατηγορία ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενισχύσεις προς τις επιχειρήσεις που ανήκουν άμεσα ή έμμεσα κατ' αποκλειστικότητα σε άλλοδαπους και οι οποίες κτώνται το εισόδημά τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας, κρίθηκε ότι, εφόσον οι επιχειρήσεις αυτές κτώνται το εισόδημά τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας, δεν μπορούν να δραστηριοποιηθούν στον τομέα της διοργάνωσης αθλητικών εκδηλώσεων στη Δημοκρατία. Τούτο υποστηρίζεται και από σχετικές διατάξεις των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων του 1961 έως 2001.

Λαμβανομένων υπόψη των πιο πάνω εξετάστηκε περαιτέρω σε ποια κατηγορία ενισχύσεων, από τις κατηγορίες που προνοούν τα άρθρα 4,5 και 5Α του Νόμου, εμπίπτουν οι υπόλοιπες δημόσιες ενισχύσεις.

Αρχικά εξετάστηκε κατά πόσο η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στις κατηγορίες των ενισχύσεων του άρθρου 4 του Νόμου που ο Έφορος υποχρεούται να εγκρίνει. Επειδή η ενίσχυση παρέχεται σε επιχειρήσεις που ασχολούνται με τη διοργάνωση αθλητικών εκδηλώσεων τουριστικού ενδιαφέροντος, κρίθηκε ότι η ενίσχυση δεν εμπίπτει σε καμιά από τις πέντε κατηγορίες που ορίζει το άρθρο 4.

Στη συνέχεια εξετάστηκε κατά πόσο η δημόσια ενίσχυση εμπίπτει στην απαγόρευση του άρθρου 5Α. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου ενίσχυση για εξαγωγές σημαίνει δημόσια ενίσχυση που συνδέεται άμεσα με τις εξαγόμενες ποσότητες, τη δημιουργία και λειτουργία δικτύου διανομής ή τις τρέχουσες δαπάνες εξαγωγικής δραστηριότητας. Νοείται ότι δεν αποτελούν ενισχύσεις για εξαγωγές οι δημόσιες ενισχύσεις που συνδέονται με το κόστος συμμετοχής σε εκθέσεις και το κόστος μελετών και συμβουλών για την εισαγωγή σε νέα γεωγραφική αγορά νέου ή υπάρχοντος προϊόντος. Κατά συνέπεια και λαμβανομένης ιδιαίτερα υπόψη της φύσης των ενισχυόμενων εκδηλώσεων κρίθηκε ότι το κοινοποιηθέν πρόγραμμα δεν εμπίπτει στο άρθρο 5Α του Νόμου.

Ενόψει των πιο πάνω, κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στις πρόνοιες του άρθρου 5 και πιο συγκεκριμένα του 5(1)(β) του Νόμου, δηλαδή στις ενισχύσεις που δύναται να εγκρίνει ο Έφορος και αφορούν την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών σε βαθμό αντίθετο με το κοινό συμφέρον.

Αφού λήφθηκε περαιτέρω υπόψη ότι το άρθρο 5(2) του Νόμου προνοεί την έκδοση κανονισμών, όπου είναι απαραίτητο, που περιέχουν λεπτομερή κριτήρια για την έγκριση δημόσιων ενισχύσεων δυνάμει του άρθρου 5 (1) του Νόμου, κρίθηκε ότι σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 5 του Νόμου η κοινοποιηθείσα ενίσχυση δύναται να εγκριθεί από τον Έφορο με βάση τις πρόνοιες του Νόμου ή και των δυνάμει του άρθρου 5(2) του Νόμου εκδοθέντων Κανονισμών.

Ο Έφορος, αφού έλαβε υπόψη τις λεπτομέρειες της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης (σκολό – ένταση – δικαιούχους – σώρευση κ.ά.), έκρινε ότι αυτή είναι λειτουργικής φύσεως και συνεπώς δεν μπορεί να εγκριθεί. Οι λειτουργικές ενισχύσεις αποβλέπουν στο να απαλλάξουν τους δικαιούχους από μέρος των δαπανών τους που θα έπρεπε οι ίδιοι να επωμισθούν στα πλαίσια της τρέχουσας διαχείρισης των συνήθων δραστηριοτήτων τους. Το αποτέλεσμα είναι να νοθεύεται ο ανταγωνισμός μεταξύ των ενισχυόμενων και μη ενισχυόμενων διοργανωτών τόσο εντός όσο και εκτός Κύπρου και να υπάρχει σαφής κίνδυνος

αλλοίωσης των όρων των συναλλαγών σε βαθμό αντίθετο με το κοινό συμφέρον. Λειτουργικές ενισχύσεις δύναται να εγκριθούν από τον Έφορο υπό πολύ αυστηρές προϋποθέσεις και κατά κανόνα σε περιπτώσεις, οι οποίες αναφέρονται ρητά στους Κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 5(2) του Νόμου και περιέχουν λεπτομερή κριτήρια για την έγκριση κατηγοριών δημοσίων ενισχύσεων που εμπίπτουν στους τομείς που καλύπτει το άρθρο 5.

Σημειώνεται, επίσης, ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση 3α(ii) δεν μπορεί να εγκριθεί διότι τα επιλέξιμα κόστη δεν είναι πάντοτε τα ίδια. Δηλαδή, δε διευκρινίζεται αν οι δαπάνες που διενεργούνται αφορούν διαφήμιση της εκδήλωσης, αθλοθέτηση, φιλοξενία των δημοσιογράφων ή οτιδήποτε άλλο σχετίζεται με τη διοργάνωση της εκδήλωσης. Επιπρόσθετα δεν καθορίζονται προς τους διοργανωτές της συγκεκριμένης επιχειρηματικής δραστηριότητας οι εντάσεις για τα επιλέξιμα κόστη.

Ενόψει των πιο πάνω, ο Έφορος έκρινε ότι το μέρος του προγράμματος που αναφέρεται στο 3α(ii) δεν εγκρίνεται διότι λειτουργικές ενισχύσεις που παρέχονται με αυτές τις προϋποθέσεις δεν είναι επιτρεπτές σύμφωνα με το Νόμο ή και τους Κανονισμούς. Επίσης το μέρος αυτό του προγράμματος δεν εγκρίνεται διότι οι όροι του σχεδίου δεν είναι οι ίδιοι για όλους τους δικαιούχους που συνιστούν επιχειρήσεις.

Συνοπώς, ο Έφορος, αφού έλαβε υπόψη τους όρους με βάση τους οποίους παραχωρείται η ενίσχυση, διαπίστωσε ότι η Αρμόδια Αρχή, μετά την κατάργησή του, δύναται, με βάση τα άρθρα 2 και 7 του Νόμου, να χαρακτηρίσει το συγκεκριμένο μέρος του προγράμματος ως ενίσχυση de minimis, δηλαδή ενίσχυση προς μία επιχείρηση, που λόγω του πολύ μικρού ύψους της (συνολικά κάτω των £57.000 για περίοδο τριών χρόνων) δεν επιφέρει ή δεν μπορεί να επιφέρει οποιαδήποτε αισθητή νόθευση στον ανταγωνισμό.

4. Απόφαση:

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΕΦΟΡΟΣ ΛΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΤΑ ΕΞΗΣ:

- A. Το κοινοποιηθέν πρόγραμμα ενισχύσεων με τίτλο "Σχέδιο Επιχορήγησης Αθλητικών Εκδηλώσεων Τουριστικού Ενδιαφέροντος" στο μέρος του που αφορά δικαιούχους που δε συνιστούν επιχειρήσεις κρίθηκε ότι δε συνιστά δημόσια ενίσχυση διότι δεν πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 2 του Νόμου για την ύπαρξη δημόσιας ενίσχυσης.

Ως προς το υπόλοιπο μέρος του κοινοποιηθέντος προγράμματος που δικαιούχοι είναι επιχειρήσεις κρίθηκε ότι συνιστά δημόσια ενίσχυση. Αυτή κρίθηκε ότι είναι λειτουργικής φύσεως ή οποία δεν μπορεί να εγκριθεί. Ο Έφορος, όμως, αφού έλαβε υπόψη τους όρους με βάση τους οποίους παραχωρείται η ενίσχυση, διαπίστωσε ότι η Αρμόδια Αρχή, δύνα-

ται, με βάση τα άρθρα 2 και 7 του Νόμου, να χαρακτηρίσει το συγκεκριμένο μέρος του προγράμματος ως ενίσχυση de minimis.

Β. Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στον Κυπριακό Οργανισμό Τουρισμού.

Λευκωσία, 11 Ιουνίου 2002.

ΧΡ. ΑΝΔΡΕΟΥ,

Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων.

Ε.Δ.Ε. 25.06.002.79 (49.2.3.27.1.1.10)